08/12/2022

Η Χειροτονία του Επισκόπου Κοτυαίου Διονυσίου στην Βενετία (ΦΩΤΟ)

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Τελέσθηκε στον Καθεδρικό ναό του Αγίου Γεωργίου των Ορθοδόξων Ελλήνων στη Βενετία η Χειροτονία του Εψηφισμένου Επισκόπου Κοτυαίου κ. Διονυσίου.

Στη χειροτονία που τελέσθηκε στις 6 Δεκεμβρίου 2022 προεξήρχε ο οικείος Ποιμενάρχης Μητροπολίτης κ. Πολύκαρπος, συλλειτούργησε με τον Μητροπολίτη Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριο, Ελβετίας κ. Μάξιμο και Σισανίου και Σιατίστης κ. Αθανασίου.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΤΑΛΙΑΣ κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΤΗΣ ΠΑΛΑΙ ΠΟΤΕ ΔΙΑΛΑΜΨΑΣΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΩΤΥΑΙΟΥ κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

(Ἱερός Καθεδρικός Ναός Ἁγίου Γεωργίου τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων)

Θεοφιλέστατε ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Κωτυαίου κύριε Διονύσιε!

Κατόπιν προτάσεως τῆς Ταπεινότητός μου, ὡς τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου καί Ποιμενάρχου σου καί ἐγκρίσεως τοῦ προσκυνητοῦ Αὐθέντου καί Δεσπότου μας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Βαρθολομαίου, ψήφων δέ κανονικῶν τῶν Σεβασμιωτάτων Ἁγίων Ἀρχιερέων τῶν συγκροτούντων τήν περί τήν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα Ἁγίαν καί Ἱεράν Σύνοδον, ἐξελέγης Ἐπίσκοπος τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Κωτυαίου, διά νά διακονήσῃς ἐν τοῖς ἐφ' ἑξῆς ὡς βοηθός μου ἐπίσκοπος μέ ἕδραν τήν Βολωνίαν.

Ὁ τίτλος αὐτός ἐπελέγη ἀπό τήν ἐλαχιστότητά μου διότι κατά τό ἥμισυ ἐκ μητρός κατάγεσαι ἐκ Κωτυαίου, τῆς σημερινῆς Κιουταχείας, πόλεως τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἡ ὁποία κατά τήν περίοδον μεταξύ τοῦ 9ου μ.Χ. αἰῶνος καί τοῦ 1453, ἐχρημάτισεν ἕδρα ἐπισκοπῆς, ἀρχιεπισκοπῆς καί μητροπόλεως τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου εἰς τήν Ἀνατολικήν Ρωμαϊκήν Αὐτοκρατορίαν. Κατά τό ἕτερον ἥμισυ ἐκ μητρός κατάγεσαι ἀπό τήν Σηλυβρίαν τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, τῆς γενεθλίου πόλεως τοῦ θαυματουργοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ, μάλιστα δέ φέρεις τό ὄνομα Διονύσιος πρός τιμήν τοῦ ἀπό Ἐλευθερουπόλεως Μητροπολίτου Σηλυβρίας Διονυσίου Β’ τοῦ Σταυρίδου, τοῦ ὁποίου ἀνεψιός ἐξ ἀδελφῆς ἦτο ὁ πάππους σου ἐκ μητρός. Ἐκ πατρός δέ ἕλκεις τήν καταγωγήν ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ Φαράσων τῆς ἁγιοτόκου Καππαδοκίας, τήν γενέθλιον κώμην τῶν θαυματουργῶν συγχρόνων Ἁγίων Γερόντων Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου καί Παϊσίου τοῦ Ἁγιορείτου. Βαρεῖα, ὄντως, ἡ κληρονομία τῆς καταγωγῆς σου ἐκ τῶν ἀλησμονήτων ἁγιοτόκων πατρίδων, πού πρίν ἑκατόν (100) ἀκριβῶς ἔτη ἐχάθησαν, “κρίμασιν οἷς Κύριος οἶδεν”, διά τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν καί τό Γένος μας. Ὅμως, “ἡ Ρωμανία κι ἂν

πέρασεν, ἀνθεῖ καί φέρει κι ἄλλο". Ζεῖ καί συνεχίζεται ἐντός τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ ταπεινοῦ καί ἀρχοντικοῦ καί ἀειφώτου Φαναρίου, τοῦ ὄντως Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μας.

Θεοφιλέστατε ἐψηφισμένε,

Ἐντός ὀλίγων λεπτῶν θά λάβῃς διά τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῆς Ταπεινότητός μου καί τῶν συλλειτουργῶν μου Ἀδελφῶν ἁγίων Ἀρχιερέων τόν γ' βαθμόν τῆς φρικτῆς Ἱερωσύνης καί θά κατασταθῇς Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί μάλιστα τῆς μαρτυρικῆς Μητρός καί Τροφοῦ τοῦ Γένους τῶν Ρωμαίων Ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῆς Μεγάλης Σχολῆς τοῦ Φαναρίου, διά νά χρησιμοποιήσω μίαν ἐπιτυχῆ καί ἱστορικήν ἐκφρασιν πού εἰπώθη εἰς παρομοίαν μέ αὐτήν περίστασιν ὑπό τοῦ μεγαλυτέρου Φαναριώτου Ἱεράρχου τῶν κάτω χρόνων ἀειμνήστου Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος Μελίτωνος Χατζῆ. Καί ποῖον τό ἴδιον τοῦ Φαναρίου καί τοῦ γνησίου Φαναριώτου κληρικοῦ καί μάλιστα Ἀρχιερέως; Μᾶς ἀπαντᾷ ὁ μεγάλος καί ἀνεπανάληπτος Γέρων τῆς Χαλκηδόνος: "ἐκ τοῦ χείρονος, νά ἐξάγῃ τό βέλτιστον". Τοῦτο σημαίνει Φανάριον· τοῦτο σημαίνει Μεγάλη Ἐκκλησία· τοῦτο σημαίνει γνήσιος Ρωμηός κληρικός καί δή Ἀρχιερεύς.

Ἔχεις ὅλα τά ἐχέγγυα νά ἀναδειχθῇς ἄξιος Ἀρχιερεύς εἰς τό Ἰταλιωτικόν Μετόχιον καί Ἀμπελῶνα τῆς Μητρός Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἀνέφερον ἀνωτέρω τήν μικρασιατικήν καταγωγήν σου καί συνεχίζω μνημονεύων τῶν λυπαρῶν θεολογικῶν σπουδῶν σου, πρῶτον εἰς τό Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης καί ἀκολούθως εἰς τήν Βενετίαν καί τήν Βολωνίαν, λαβών μεταπτυχιακόν δίπλωμα (master) καί δοκτορᾶτον ἀντιστοίχως, κατασταθείς ἐπισκέπτης καθηγητής εἰς διαφόρους Ρωμαιοκαθολικάς Πανεπιστημιακάς Θεολογικάς Σχολάς τῆς Ἰταλίας. Ἀλλά τό σημαντικότερον καί ἀσφαλέστερον ἐχέγγυον ἀποτελεῖ τό θαυμάσιον ἐκκλησιαστικόν ἔργον σου ὡς Ἐφημερίου εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης ἀρχικά καί ἀκολούθως εἰς τήν Ἰταλίαν. Ἰδιαιτέρως δέ εἰς τήν δευτέραν ὡς ἱδρυτής, ἐφημέριος καί ἀνακαινιστής τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἐνορίας μας εἰς τήν Βολωνίαν καί ὡς Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Ἐμιλίας-Ρωμανίας, καί ἐπί τῶν ἡμερῶν μου καί ὡς Ὑπεύθυνος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας διά τάς διεκκλησιαστικάς σχέσεις εἰς πανεθνικόν ἐπίπεδον, μέ ὑπακοήν, πιστότητα καί ἀφοσίωσιν πρός τόν κυριάρχην Μητροπολίτην καί Ποιμενάρχην σου, ἀθόρυβα καί ταπεινά, ὅπως

ἀλλωστε ἁρμόζῃ.

Ἐπιστρέφω ὀπίσω εἰκοσι τέσσαρα (24) ἒτη καί σέ ἐνθυμοῦμαι τόν Αὐγουστον τοῦ 1999, πού ἀφιχθείς εἰς τήν Γαληνοτάτην σέ παρέλαβον καί σέ ὡδήγησα εἰς τόν ἀμεσον Προκάτοχόν μου ἀείμνηστον Μητροπολίτην Γεννάδιον, καθώς καί τήν ἐνταῦθα συναναστροφήν καί ἐπικοινωνίαν μας, ὁταν ἐπραγματοποίεις τάς μεταπτυχιακάς σπουδάς σου εἰς τό ὀπισθεν τοῦ Καθεδρικοῦ τούτου Ναοῦ κείμενον Ἰνστιτοῦτον Οἰκουμενικῶν Σπουδῶν "San Bernardino", τοῦ Ποντιφικοῦ Ἀντωνιανοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης. Ἐνθυμοῦμαι τάς μακράς συζητήσεις μας διά τό μέλλον τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τήν Ἰταλίαν καί ἡμῶν προσωπικῶς ὡς κληρικῶν της εἰς αὐτήν τήν Χώραν. Καί ἐνθυμοῦμαι, ἀκόμη, ὁτι μαζί μετέβημεν εἰς τήν Βολωνίαν διά νά ἴδωμεν καί ἐπιθεωρήσωμεν τόν Ναόν πού παρεχωρήθη εἰς τήν ἀρτισύστατον καί νεοπαγῆ τότε τοπικήν Ἐνορίαν μας τοῦ Θεσσαλονικέως Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου καί Θαυματουργοῦ. Μαζί ἀρχίσαμεν νά καθαρίζωμεν καί νά τακτοποιῶμεν τόν ἐπί πολλά ἒτη κλειστόν ἐκεῖνον Ναόν, τόν ὁποῖον ἀνέδειξες, ἐκ τοῦ μηδενός, καί ἐν μέσῳ πολλῶν δυσκολιῶν καί ἀντιξοοτήτων, ἒνα πραγματικόν ἑλληνορθόδοξον κόσμημα εἰς τήν Βολωνίαν καί εἰς ὁλόκληρον τόν Ἰταλικόν Βορρᾶν.

Ὅπως ἐκ Βενετίας σέ ἐσυνώδευσα πρό εἰκοσι τεσσάρων (24) ἐτῶν, ὡς Πρωτοσύγκελλος καί συμπρεσβύτερος, εἰς τήν Βολωνίαν διά νά ἀναλάβῃς ἐφημέριος τῆς τοπικῆς μας Ἐνορίας, ἒτσι καί τώρα σέ ἀποστέλλω ἐκ νέου εἰς τήν πρωτεύουσαν τῆς Ἐμιλίας-Ρωμανίας, ὡς Μητροπολίτης καί Ποιμενάρχης σου, μέ

τήν ἰδιότητα τοῦ βοηθοῦ μου ἐπισκόπου αὐτήν τήν φοράν καί Ἀρχιερατικῶς Προϊσταμένου αὐτόθι, παράλληλα πρός τά ἄλλα καθήκοντα διοικητικῆς καί ποιμαντικῆς ὑφῆς πού πρόκειται νά σοῦ ἀνατεθοῦν μελλοντικῶς εἰς τήν Βόρειον καί τήν Κεντρικήν Ἰταλίαν.

Θεοφιλέστατε ἐψηφισμένε,

Σέ ἐγνώρισα, σέ συνανεστράφην καί διέγνωσα τά χαρίσματα καί τά τάλαντα πού σέ ἐπροίκισεν ὁ Πανάγαθος Θεός, πρό πάντων δέ ἐξετίμησα τήν ὑπακοήν καί τήν ἀφοσίωσίν σου εἰς τά κελεύσματα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς αὐτά ἐκφράζονται διά τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου καί Ποιμενάρχου σου. Διά τοῦτο μετά τόν π. Γεώργιον τῆς Νεαπόλεως, τόν Ἀδελφόν ἅγιον Κρατείας, ἐπέβλεψα εἰς Σέ διά τήν θέσιν τοῦ β΄ βοηθοῦ ἐπισκόπου τῆς ἐλαχιστότητός μου. Βεβαίως, ἔχε πάντοτε ὑπ' ὄψιν σου ὅτι καθιστάμενος Ἐπίσκοπος δέν παύεις οὐτε στιγμήν νά εἶσαι διάκονος. Μάλιστα, καθίστασαι κατ' ἐξοχήν διάκονος, διακονῶν καί βοηθῶν ἀρχιερατικῶς τόν κυριάρχην Μητροπολίτην καί Ποιμενάρχην σου. Γνωρίζεις καλῶς τάς ἰδιαιτερότητας, ἀλλά καί τάς δυσκολίας καί τά προβλήματα, τῆς κατά τήν Ἰταλικήν Χερσόνησον καί τάς Νήσους αὐτῆς στρατηγικῆς ταύτης Ἐπαρχίας τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἡ ἵδρυσις τῆς ὁποίας συνιστᾷ τήν πρώτην κανονικήν πρᾶξιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Βαρθολομαίου, ὁ Ὁποῖος ἀγαπᾷ καί προσέχει τήν ἐν Ἰταλίᾳ κληρουχίαν τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὡς συνδεόμενος ἰδιαιτέρως μετά τῆς ὡραίας ταύτης Χώρας καί τῆς ὁποίας τυγχάνεις πολίτης καί ὑπήκοος.

Εἶμαι σίγουρος ὅτι θά τά καταφέρῃς εἰς τήν νέαν ἐπισκοπικήν πλέον διακονίαν σου. Μέ ὅπλον τήν ταπείνωσιν, τήν σώζουσαν ὑπακοήν καί τήν υἱϊκήν ἀφοσίωσίν σου, θά ἠμπορέσωμεν νά ἀνταπεξέλθωμεν μαζί νικηφόρως τάς παρουσιαζομένας ἑκάστοτε δυσκολίας καί ἀντιξοότητας καί προβλήματα, ἀλλά καί πειρασμούς καί σταυρούς. Εἶπον καί ἐτόνισα ἀνωτέρω ὅτι ἴδιον τοῦ γνησίου Φαναριώτου Ἀρχιερέως εἶναι νά ἐξάγῃ ἐκ τοῦ χείρονος τό βέλτιστον. Ἄλλωστε, ἡ ζωή τοῦ Ἕλληνος Ὀρθοδόξου κληρικοῦ, καί ἰδιαιτέρως τοῦ Ἕλληνος Ὀρθοδόξου Ἐπισκόπου, εἰς τήν Ξένην, εἶναι ἕνας διαρκής ἀγών διά τήν προάσπισιν τῶν ἱερῶν καί δικαίων συμφερόντων τῆς Μητρός Ἐκκλησίας καί τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας, πολλῷ δέ μᾶλλον εἰς στρατηγικάς περιοχάς διά τούς δύο τούτους πανιέρους Θεσμούς, ὡς εἶναι ἡ Ἰταλική Χερσόνησος καί αἱ Νῆσοι αὐτῆς, γεωγραφικός χῶρος ὁ ὁποῖος δέν δύναται νά χαρακτηρισθῇ "διασπορά" μέ τήν ἔννοιαν πού ἐκλαμβάνεται εἰς τό σημερινόν πανορθόδοξον γίνεσθαι ὁ ὅρος αὐτός, ἀφοῦ κατά τό ¼ περίπου ταυτίζεται μέ τήν ἔνδοξον Μεγάλην Ἑλλάδα. Παράλληλα πρός τόν ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ἀγῶνα, ὑπάρχει καί ἕνας ἄλλος, πλέον σημαντικός, ἀγών, ὁ ὁποῖος εἶναι κατ' ἐξοχήν ἀγών, ἀλλά καί ἀγωνία, τοῦ Ἐπισκόπου. Εἶναι αὐτός τῆς διαφυλάξεως καί τῆς μεταδόσεως εἰς τό ἀκέραιον τῆς ἀμωμήτου Ὀρθοδόξου Πίστεώς μας καί τῶν προγονικῶν παραδόσεών μας. Ὁ ἀγών αὐτός καθίσταται ἀκόμη περισσότερον δύσκολος καί τραχύς, λόγῳ τοῦ ὅτι ζῶμεν εἰς ἀποκαλυπτικούς καιρούς, καιρούς ἀποστασίας ἀπό τήν μνοναδικήν πηγήν τῆς ἀληθοῦς ζωῆς καί χαρᾶς καί εὐτυχίας, πού εἶναι ὁ Μέγας Ἰατρός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων καί μοναδικός Σωτήρ καί ἀληθινός Θεός τοῦ κόσμου, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός.

Εἴσελθε, λοιπόν, ἀγαπητέ ἐψηφισμένε π. Διονύσιε, εἰς τά ἐνδότερα τοῦ Ἁγίου Θυσιαστηρίου διά νά λάβῃς τήν γ΄ Χάριν τῆς φρικτῆς Ἱερωσύνης καί καταστα θῇς Ἐπίσκοπος, μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης. Εὐχομαι καί προσεύχομαι αὐτά τά τρία, ἤτοι ὁ φόβος Θεοῦ, ἡ πίστις καί ἡ ἀγάπη, νά σέ χαρακτηρίζουν πάντοτε, μαζί μέ τήν σώζουσαν ὑπακοήν, τήν ἀφοσίωσιν καί τήν ταπείνωσιν. Ἀθεόφοβος καί ἀνυπάκουος καί ὑπερήφανος κληρικός καί μάλιστα Ἐπίσκοπος, δέν εἶναι λειτουργός τοῦ Ὑψίστου, ἀλλά θεοπαίκτης. Ὁ μεγάλος Ἅγιος Πατήρ καί Ἱεράρχης τῆς Ἐκκλησίας μας Νικόλαος, Ἀρχιεπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας ὁ Θαυματουργός, τοῦ ὁποίου τήν ἱεράν μνήμην τιμῶμεν σήμερον καί ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ β΄ προστάτης ἅγιος τῶν Ἑλληνορθοδόξων τῆς Γαληνοτάτης, νά εἶναι πάντοτε εἰς τό πλευρόν σου, μαζί μέ τήν Παναγίαν Μητέρα μας, τήν Κυρίαν Θεοτόκον, καί τόν προσωπικόν σου προστάτην Θαυματουργόν Ἅγιον Διονύσιον, Ἀρχιεπίσκοπον Αἰγίνης, τόν ἐν Ζακύνθῳ. Εἴθε ἡ ἀρχιερατική σου ζωή νά εἶναι ἕνα συνεχές νῖκος τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς δηλοῖ καί σημαίνει τό ὄνομα "Νικόλαος", καθιστάμενος ὡς ὁ σημερινός μεγάλος Ἅγιος Πατήρ καί Ἱεράρχης τῆς Ἐκκλησίας μας κανών πίστεως καί εἰκών πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλος, κατακτῶν μέ τήν ταπείνωσιν τά ὑψηλά καί μέ τήν πτωχείαν τά πλούσια καί μέ τήν ὑπακοήν τήν σωτηρίαν.

Σέ συνοδεύουν ἡ σεπτή Πατριαρχική εὐχή καί εὐλογία. Ὁ Παναγιώτατος σέ ἐγνώρισεν ἐκ τοῦ πλησίον κατά τάς διελεύσεις Αὐτοῦ ἐκ Βολωνίας καί Ἰταλίας καί σέ ἐξετίμησεν ἰδιαιτέρως, διά τοῦτο καί ἐπευλόγησε τήν πρόκρισίν σου εἰς τόν ἐπισκοπικόν βαθμόν. Σέ συνοδεύουν, ἐπίσης, αἱ εὐχαί καί προσευχαί τοῦ Πρυτάνεως τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος κύρ Ἐμμανουήλ, τῆς Ταπεινότητός μου, τῶν συλλειτουργῶν Ἀδελφῶν ἁγίων Ἀρχιερέων καί ὅλων τῶν παρισταμένων συγγενῶν, φίλων καί γνωστῶν σου, κληρικῶν καί λαϊκῶν. Ἀπό τόν οὐρανόν σέ συνοδεύουν αἱ εὐχαί καί προσευχαί τῶν ἐκ τῶν ἀλησμονήτων ἁγιοτόκων πατρίδων μας εἰς τήν Ἀνατολήν πάππων σου καί τῶν γονέων σου Ἡρακλέως καί Ἀντωνίας, οἱ ὁποῖοι χαίρονται καί ἀγάλλονται διά τήν σημερινήν ἡμέραν τῆς προσωπικῆς Πεντηκοστῆς τοῦ ἐγγονοῦ καί υἱοῦ αὐτῶν Διονυσίου, Ἐπισκόπου Κωτυαίου.

Καιρός τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ! Εἴσελθε εἰς τά Ἅγια τῶν Ἁγίων διά νά λάβῃς Πνεῦμα Ἅγιον καί κατευθύνῃ ὁ Μέγας Ἀρχιερεύς Κύριος καί Θεός καί Σωτήρ μας Ἰησοῦς Χριστός τά διαβήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἐγαθόν καί εὐάρεστον καί σωτήριον! Ἐργάσου πιστῶς, εὐόρκως καί θεοφιλῶς, μέ ἀπόλυτον ὑπακοήν καί ἀφοσίωσιν καί ταπείνωσιν, εἰς τόν ἐν Ἰταλίᾳ Ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου μας διά νά προγεύεσαι ἤδη ἀπό τῆς γῆς τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας Του. Ἀμήν!